

PAPER DETAILS

TITLE: İLKÖĞRETİM İKİNCİ KADEME ÖĞRENCİLERİNİN YAZILI ANLATIM ÇALIŞMALARININ
BAZI YÖNLERDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

AUTHORS: Ali Fuat ARICI,Suat UNGAN

PAGES: 0-0

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/55457>

İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Yazılı Anlatım Çalışmalarının Bazı Yönlerden Değerlendirilmesi

Ali Fuat ARICI*
Suat UNGAN**

Özet: İlköğretim, yazma eğitiminin temelini atıldığı dönemdir. Öğrenciler, birinci sınıftan başlayarak yazma çalışmalarına yönlendirilir. İkinci-üçüncü sınıflarda yazma çalışmaları genişletilerek sürdürülür. Dördüncü ve beşinci sınıflarda bir-iki paragraflık yazılar yazdırılır. İkinci kademede ise plan ve tür fikri verilip yazma konuları da genişletilerek bu eğitime devam edilir. Bu çalışmanın amacı, ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatımda yaptıkları yanlışları incelemektir. Bu amaçla, Kütahya ili merkez ilçedeki üç okulda öğrenim gören 193 öğrenciye Yazılı Anlatım Değerlendirme Ölçeği kullanılarak yazılı anlatım uygulama çalışması yapılmıştır. Bu çalışmanın sonucunda, öğrencilerin daha çok imla, kelime ve noktalama yanlışları yaptığı ortaya çıkmıştır. Buna ek olarak, cinsiyet ve sosyo-ekonomik düzeyin de yazılı anlatım konusunda önemli bir rol oynadığı belirlenmiştir. Çalışma bulguları ışığında öğrencilerin yazma becerilerini geliştirmek için neler yapılabileceği üzerine yorumlar yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yazılı anlatım becerisi, Türkçe eğitimi, ilköğretim, değerlendirme

An Evaluation Of Secondary School Students' Writing Mistakes With Respect To Some Points

Abstract: Elementary education is the base of writing education. Starting from primary grades, students are directed to writing. Also those writing studies are extended through the 2nd and 3th grades. In 4th and 5th grades students are expected to write one or two paragraphs. This education continues in the secondary school by providing the students with the opinions about genres and planning and extending writing topics. The purpose of this study was to examine the mistakes that secondary school students make when writing. In this regard, 193 students who attended three schools in the centre of Kütahya are wanted to write using Writing Evaluation Scale. The results of the study indicated that students mostly made spelling, vocabulary, and punctuation mistakes. Furthermore, the findings also revealed that gender and socio-economic status had a significant effect on writing. In the light of study findings, what can be done to enhance students' writing skills are discussed.

Keywords: Writing skill, Turkish language teaching, elementary school, evaluation

GİRİŞ

İnsanoğlu ilk çağlarda sözlü gelenek çerçevesinde iletişim kurarken, yazının icadıyla birlikte bu durum çeşitlenmiş, zaman içinde de yazının lehine

* Yard. Doç. Dr. Dumlupınar Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü

** Yard. Doç. Dr. Dumlupınar Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü

dönmeye başlamıştır. Kaplan'ın (1999) “Yazı, düşünceyi tespit etmek suretiyle, sözden daha çok fikrî çalışmaya yardım eder. Konuşmada fikir her an uçar. Yazı, düşünceyi başka mekân ve zamana taşımak suretiyle, hakikatlerin keşfi için lazım bir şart olan, ayrı kafaların aynı mevzu üzerinde karşılaşmasını sağlar. Yazı zaman ve mekân içinde, çok geniş bir diyalog kurar.” şeklindeki düşünceleri de bu gerçeğe işaret etmektedir.

Duygu ve düşüncelerin ifade aracı olan yazının nasıl olması gerektiğinin araştırılması, insanoğlunun meramını en güzel bir şekilde dile getirmesinin gereğini ortaya koymaktadır. Bu düşünce, aynı zamanda iyi yazı yazabilmenin önemini de beraberinde getirmektedir. Etkili ve güzel yazı yazabilmekse başta iyi bir yazma eğitimi almaya ve bunu uygulayabilmeye bağlıdır. Bu gerçekten hareketle, öğrencilere çocukluktan başlayarak yazma eğitiminin verilmesi, yazılarının incelenmesi ve hatalarının ortaya çıkarılıp bunlara göre çalışmalar yapılması onların bu becerilerinin gelişmesine ve dolayısıyla iyi yazı yazabilmelerine katkı sağlayabilir. Yazma eğitiminin önemli bir kısmı ilköğretim döneminde verilmektedir.

İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı'nın genel amaçlarından ikisi doğrudan yazma becerisi ile ilgilidir. Bunlardan ilki, “öğrencilerin duygu, düşünce ve hayallerini sözlü ve yazılı olarak etkili ve anlaşılır biçimde ifade etmelerini sağlamak”, ikincisi, “öğrencilerin Türkçeyi, konuşma ve yazma kurallarına uygun olarak bilinçli, doğru ve özenli kullanmalarını amaçlamak”tır (MEB, 2006). Bu amaçlardan hareketle ilköğretimde diğer dil becerileriyle (dinleme/izleme, konuşma ve okuma) birlikte yazma becerisi de öğretilmektedir.

İlköğretim 1-5. sınıflar için hazırlanan Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda (MEB, 2005) yazma, öğrencilere belli bir süreç içinde öğretilmesi gereken bir alan olarak kabul edilmiştir. Bu süreçler Toth vd., (1990), Smith, (1999) ve Akyol (2006)'un eserlerinde;

- *Hazırlık*
- *Taslak oluşturma*
- *Düzenleyerek yazma*
- *Düzeltilme*
- *Yayımlama ve paylaşım* olarak belirtilmiştir.

Worth-Baker (2004) ise öğretmeni de sürece dâhil ederek öğrencilerin yazma becerilerini geliştirmede “beş kural” önermiştir. Worth-Baker'ın beş kuralı özetle şu şekildedir:

- *Sınıf tahtasına hatırlatıcı yaz.* Sınıf tahtasına o günün yazma konusunu belirleyecek ilgi çekici bir yazı yazarak başla. Bu hatırlatıcı, herhangi bir konuyla ilgili, gazete başlığı, güzel bir söz vs. olabilir.

- *Önce yaz, sonra sorunları gider.*
- *Öğrencilerle birlikte yaz.*
- *Öğrenciler gibi yaz.*
- *Öğrencilerle paylaş ve iyi yazan öğrencileri tebrik et.*

Santangelo vd. (2007) yazmanın zaman ve mesafeler arasında bağ kurması, bilgiyi toplaması ve koruması, yeni düzenlenen veya genişleyen bir konuda bilgi sunması, sanatsal, ruhsal, politik konularda ve kendini ifade etmede esnek bir ortam sağlamasından dolayı günümüzde son derece güçlü bir araç olduğunu ancak, çoğunlukla uzman yazarların bile etkili iletişim için gerekli olan planlama, düzenleme, değerlendirme ve gözden geçirme aşamalarının zor ve karışık olmasından şikâyet ettiklerini belirtmiştir. Buna ek olarak, İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda da (MEB, 2006) yazma becerisinin uzun bir süreç istediği, istenen amaçlara ulaşılmasının çeşitli ve özendirici yazma uygulamalarıyla mümkün olabileceği belirtilerek bu becerinin diğer dil etkinlikleriyle (dinleme/izleme, konuşma, okuma ve dil bilgisi) desteklenmesi gerektiği ifade edilmektedir.

Bu araştırmada, ilköğretim öğrencilerinin yazılı anlatım becerileri çeşitli yönlerden incelenmeye çalışılmıştır. Bu amaçla ilköğretim ikinci kademe öğrencilerine yazılı anlatım uygulaması yaptırılmıştır. Öğrencilerin yazdıkları yazılar incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Yapılan değerlendirmeler gruplandırılarak sunulmuştur. Ayrıca, araştırmada ortaya çıkan sonuçlara göre bazı öneriler hazırlanmıştır.

YÖNTEM

Çalışma Grubu

Çalışmamızda, Kütahya ili merkez ilçedeki üç okulda öğrenim gören 193 ilköğretim ikinci kademe öğrencisi yer almıştır. Öğrencilerin sosyo-ekonomik düzeylerinin etkisi de dikkate alınarak okullar buna bağlı olarak seçilmiştir. Seçilen okullardan Abdurrahman Paşa İlköğretim Okulu üst sosyo-ekonomik düzey, Barbaros İlköğretim Okulu orta sosyo-ekonomik düzey, Alayunt İlköğretim Okulu da alt sosyo-ekonomik düzey olarak belirlenmiştir.

Veri toplama araçları

Veri toplama araçları Demografik Veri Formu ve Yazılı Anlatım Değerlendirme Ölçeği'dir. Demografik Veri Formu katılımcılar hakkında demografik bilgi almak için oluşturulmuştur. Yazılı Anlatım Değerlendirme Ölçeği ise Millî Eğitim Bakanlığı Türkçe Programı (2006) ile Ağca ve

(2003) Demirel ve Şahinel'in (2006) çalışmalarından yararlanılarak hazırlanmıştır.

Verilerin toplanması ve çözümlenmesi

Kompozisyon konuları alan yazın taraması doğrultusunda -öğrencilerin akademik seviyeleri de gözetilerek- üç ana başlık altında toplanmıştır. Bunlar şu şekildedir:

- Gezip gördüğünüz bir yeri anlatan bir kompozisyon yazınız.
- Ailenizden (anne, baba, kardeş) veya tanıdığınız, sevdiğiniz (arkadaş vb.) birini anlatan bir kompozisyon yazınız.
- Başınızdan geçen, unutamadığınız bir olayı anlatan kompozisyon yazınız.

Yazı türü olarak herhangi bir tür belirlenmemiştir. Araştırmanın öğrencilere uygulanması, öğretmenlerle görüşülerek sağlanmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistik ve içerik analiziyle incelenmiştir. Veri analizi sürecinde, ham veriler incelenmiş ve kodlanmıştır. Bu süreçte toplanan veriler, imla hatası, planlama, kelime, ana düşünce, cümle, el yazısı, noktalama, sayfa düzeni ve başlığa göre değerlendirilmiştir.

BULGULAR VE YORUMLAR

Yazıların değerlendirilmesi, ölçeklerden hareketle, *biçimsel* (kâğıt düzeni ve yazı), *dil- anlatım* (başlık, plan, kelime, cümle ve ana fikir) ve *imla-noktalama* (imla ve noktalama) yönlerinden ele alınmıştır.

Tablo 1: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Yazılı Anlatım Çalışmalarında Yaptıkları Yanlıkların Dağılımı

Yanlıklar	f	%
Kâğıt düzeni	39	20.1
Yazı	77	39.7
Başlık	38	19.6
Plan	89	45.9
Kelime	118	60.8
Cümle	82	42.3
Ana fikir	66	34.0
İmla	153	78.9
Noktalama	92	47.4

İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatımda yaptıkları yanlışları gösteren yukarıdaki tablo incelendiğinde, onların en çok (%78.9) imla yanlışları yaptıkları görülmektedir. Buna benzer olarak, Amerika'da 2002 yılında yapılan Eğitimsel İlerlemenin Ulusal Değerlendirmesi (NAEP) sınavında 4. sınıfı bitiren öğrencilerin %72; 8. sınıfı bitiren öğrencilerinse % 69 oranında yazılı anlatım bakımından başarısız olduğu tespit edilmiştir. (DA, 2006) İmla yanlışlarının neler olduğuna bakıldığında ise, bunların, eklerin (özellikle -mı, -de ve -ki eklerinin) yazımı, büyük- küçük harf yazımı ve kelimelerin yazımında yapıldığı görülmektedir. Öğrencilerin imla yanlışları yapması, yazılı anlatım uygulaması ile motivasyon eksikliğinden veya yazma esnasında gerekli dikkati gösteremediklerinden kaynaklanabilir. Lam ve Law (2007), motivasyonun yazma performansını etkilediğini ifade etmiştir.

Öğrencilerin kompozisyon yazarken yaptıkları yanlışlara bakıldığında, onların yüksek oranda (%60.8) kelime yanlışına düştükleri anlaşılmaktadır. Kelime yanlışlarına dikkat edildiğinde ise bunların daha çok kelimeleri yanlış yerde ve anlamda kullanma olduğu görülmektedir. Öğrencilerin kelime yanlışları yapmaları, onların kelime dağarcıklarının yeterli düzeyde olmadığı şeklinde yorumlanabilir. Bu durumun, son birkaç araştırmada (Mullis vd., 2003; Çocuk Vakfı, 2006) ortaya çıkan Türkiye'de ilköğretim öğrencilerinin okuma düzeylerinin düşük olduğu sonucuyla -kitap okumanın kelime dağarcığına yaptığı katkı hesaba katılarak- örtüştüğü söylenebilir.

Tablo incelendiğinde, öğrencilerin yaklaşık yarısının (%47.4) noktalama konusunda yanlış yaptığı tespit edilmiştir. Aslında öğrenciler genelde, noktalama işaretlerinin kullanım yerlerini teorik olarak bilmektedirler, ancak uygulamada bunu başarmada zorlanmaktadırlar. Bu sonuç, noktalama yanlışlarının bilgi eksikliğinden çok, uygulama eksikliğinden kaynaklandığı şeklinde yorumlanabilir. Yeni programda (MEB, 2006) çok sayıda yazma etkinliği örneğine yer verilmesi bu eksikliğe yönelik olabilir.

Yazılı anlatımda öğrencilerin yine yarıya yakınının (%45.9) yaptığı diğer bir yanlış, plan yapamamadır. Öğrencilerin yazıları incelendiğinde, onların özellikle bölüm oluşturmada sıkıntı çektikleri görülmektedir. Öğrencilerin plan yanlışları yapmaları, onların yazılı anlatım uygulaması eksikliğinden kaynaklanabilir. Dumaine (2004) iyi yazmanın şartı olarak, planlamanın da gerekli olduğunu ifade etmiştir.

Kompozisyon kâğıdı incelenen öğrencilerden önemli bir kısmının (%42.3) cümle yanlışları yaptığı görülmüştür. Öğrencilerin en çok yaptıkları cümle yanlışları, cümlede anlam ve ifade bozukluklarıdır. Yazıda bozuk cümle bulunması, çoğunlukla yeterince yazma uygulaması yapılmamış olmasından kaynaklanabilir.

Öğrencilerin önemli bir kısmının (%39.7) yazılı anlatımda yanlış yaptığı diğer bir konu; el yazısıdır. Öğrencilerin el yazılarında görülen en önemli sıkıntı, yazıların okunaklı olmamasıdır. Bunun dışında harflerin yanlış yazılması, yazıların eğiminin yanlış verilmesi –sağa olması gerekirken sola verilmesi-, hem sağa hem sola hem de dik yazılması ve kelimeler arasındaki boşlukların olmaması gibi eksiklikler de vardır. Öğrencilerin el yazılarının bozuk olması, özellikle ilk sınıflarda yanlış kalem tutma, harflerin doğru yazımını öğrenmemiş olma, özellikle birinci kademe (sınıf) öğretmenin bozuk yazısını taklit etme veya dikkatsizlik gibi konulardan kaynaklanmış olabilir. Bilindiği gibi yeni ilköğretim programının (MEB, 2005) getirdiği en önemli yeniliklerden birisi el yazısıyla ilgilidir. Zamandan tasarruf edilmesi, estetik olması gibi önemli olumlu tarafları olduğu ifade edilen bitişik el yazısına geçiş öğrencilerin burada ortaya çıkan sıkıntılarına yönelik olabilir.

Tablo incelendiğinde, öğrencilerin yaklaşık üçte birinin (%34.0) yazı yazarken yaşadığı sıkıntılardan biri de, ana fikir oluşturmada görülmektedir. Yazılar incelendiğinde, öğrencilerin çoğunluğunun düşüncelerini toparlamakta güçlük çektiği, ifadelerinin dağınık olduğu ve yazılarının bir bütün oluşturmadığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin düşüncelerini organize etmede zorlanmalarının sebebi olarak, onların ele aldıkları konuyla ilgili yeterince bilgi sahibi olmamaları ve yazma uygulaması eksiklikleri gösterilebilir.

Öğrencilerin yazılı anlatımda yaptıkları yanlışlar incelendiğinde, her beşinden birinin (%20.1) yazdığı yazıda kâğıt düzenine yeterince özen göstermediği tespit edilmiştir. Bu konuda öğrencilerin çoğunlukla yazılarını kâğıda iyi yerleştiremedikleri ve kâğıdı yeterince temiz tutmadıkları görülmüştür. Öğrencilerin kâğıt düzenine riayet etmemeleri, onların önceki yıllarda iyi bir güzel yazı eğitimi almadıkları, yazı yazarken gerekli dikkati göstermedikleri veya bu çalışmayı yeterince önemsemedikleri şeklinde yorumlanabilir.

Örnekleme katılan öğrencilerin yazdığı yazılarda en az (%19.6) yazının başlığını oluştururken hata yaptığı belirlenmiştir. Yapılan başlık yanlışları incelendiğinde, öğrencilerin özellikle yazdıkları yazıya başlık koymayı unuttukları görülmüştür. Öğrencilerin yazdıkları yazıya başlık koymada sıkıntı yaşamaları, onların bir yazıya başlık koymada gerekli hususları bilmemelerinden veya yazma uygulaması eksikliğinden kaynaklanmış olabilir.

Tablo 2: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyetlerine Göre Yazılı Anlatım Çalışmalarında Yaptıkları Yanlıkların Dağılımı

Yanlıklar	Kız		Erkek		χ^2	p
	f	%	f	%		
Kâğıt düzeni	17	16.0	21	24.1	3.23	.190
Yazı	31	29.2	46	52.9	11.12	.001
Başlık	19	17.9	19	21.8	.463	.496
Plan	42	39.6	47	54.0	3.98	.046
Kelime	59	55.7	59	67.8	2.97	.085
Cümle	36	34.0	46	52.9	6.99	.008
Ana fikir	28	26.4	38	43.7	6.32	.012
İmla	75	70.8	78	89.7	10.39	.001
Noktalama	41	38.7	51	58.6	7.61	.006

İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatım çalışmalarının değerlendirilmesinde cinsiyetin rol oynayıp oynamadığını belirlemeye yönelik olarak yapılan ki kare analizine göre, yazı, plan, cümle, ana fikir, imla ve noktalama konularında kız ve erkek öğrenciler arasında istatistiksel olarak “anlamlı” farklar ortaya çıkarken; kâğıt düzeni, başlık ve kelime konularında ise istatistiksel olarak “anlamlı” farklar ortaya çıkmamıştır. Farklar incelendiğinde, anlamlı farkların bulunduğu tüm konularda (yazı, plan, cümle, ana fikir, imla ve noktalama) kız öğrencilerin erkeklere göre yazılı anlatımda daha az yanlış yaptıkları belirlenmiştir. Kızların erkeklere göre daha başarılı olmaları, diğer bazı araştırmalarda da (Mullis vd., 2003; Bölükbaş, 2006; Çocuk Vakfı, 2006) ortaya çıkmış bir bulgudur.

Tablo 3: Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Sosyo-Ekonomik Düzeylerine Göre Yazılı Anlatım Çalışmalarında Yaptıkları Yanlıkların Dağılımı

Yanlıklar	Üst SED		Orta SED		Alt SED		χ^2	p
	f	%	f	%	f	%		
Kâğıt düzeni	6	6.4	23	36.5	9	25.0	23.19	.000
Yazı	23	24.5	37	58.7	17	47.2	19.45	.000
Başlık	17	18.1	10	15.9	11	30.6	3.42	.181
Plan	31	33.0	36	57.1	22	61.1	12.86	.002
Kelime	41	43.6	49	77.8	28	77.8	23.68	.000
Cümle	20	21.3	37	58.7	25	69.4	34.81	.000
Ana fikir	20	21.3	28	44.4	18	50.0	13.90	.001
İmla	67	71.3	55	87.3	31	86.1	7.15	.028
Noktalama	27	28.7	40	63.5	25	69.4	26.69	.000

Öğrencilerin yazılı anlatım çalışmalarında sosyo-ekonomik düzeylerinin etkili olup olmadığını belirlemeye yönelik olarak yapılan incelemede, üst SED’ e sahip öğrencilerle orta SED’ e sahip öğrenciler arasında -öncekilerin lehine olmak üzere- kâğıt düzeni, yazı, plan, kelime, cümle, ana fikir, imla ve noktalama konularında “anlamlı” fark bulunurken, üst SED’ e sahip öğrencilerle alt SED’ e sahip öğrenciler arasında -öncekilerin lehine olmak üzere- kâğıt düzeni, yazı, plan, kelime, cümle, ana fikir ve noktalama konularında istatistiksel olarak “anlamlı” fark bulunmuştur. Orta SED’ le alt SED’ e sahip öğrenciler arasında ise istatistiksel olarak herhangi bir “anlamlı” fark bulunamamıştır. Bu durum, sosyo- ekonomik düzeyin öğrencilerin yazılı anlatım becerilerini etkilediğini göstermiştir. Buna benzer sonuçlar Bölükbaş (2006) ve Arıcı (2005)’ nin araştırmalarında da görülmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç

İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin yazılı anlatımda yaptıkları hataları tespit etmeye yönelik olan bu araştırmada, öğrencilerin büyük bir çoğunluğunun (%78.9) imla yanlışlığı yaptığı, yarıdan çoğunun (%60.8) kelime yanlışlığı, yarıya yakınının (%47.4) noktalama hatası yaptığı, yine yarıya yakınının (%45.9) plan yapmada zorlandığı, önemli bir kısmının (%42.3) cümle yanlışlığı yaptığı, ayrıca el yazısı (%39.7), ana fikir (%34.0), kâğıt düzeni (%20.1) ve başlık (%19.6) konularında da yanlış düşüklükleri görülmüştür. Yine yazılı anlatım konusunda cinsiyet ve sosyo-ekonomik düzeyin de önemli rol oynadığı sonucuna varılmıştır.

Öneriler

Her işte olduğu gibi yazmada da istek çok önemlidir. İsteksiz yapılan işlerde hem başarıya ulaşmak hem de yapılan işten keyif almak oldukça zordur. Bu yüzden yazma etkinliklerine başlarken öğretmenlerin öğrencilerde istek uyandırması gerekebilir. Yazılacak konuyla ilgili kitaplar okunup konuşma ve tartışmalar yapılması bu isteği başlatabilir. Çünkü insanoğlu bilgiyi, paylaşarak, tartışarak, değiş-tokuş yaparak ve önceki bilgilerini yeniden düzenleyerek elde eder (Hawkins, 2006).

Yazılı anlatım becerisi, uygulamalarla geliştirilecek bir beceridir. Bunun için derslerde -Türkçe programından hareketle- öğrencilere onların bu yeteneklerini geliştirici ve öğrencilerin yazmaktan hoşlanacakları nitelikte yazılı anlatım çalışmaları yaptırılabilir. Öğrencilerin duygu ve deneyimlerini dile getiren “günlük” yazmaları için öğretmen tarafından cesaretlendirilmesi bunu sağlayabilir (Brillant, 2005).

Yazma becerisini geliştirmenin önemli şartlarından biri de öğrencilere okuma alışkanlığı kazandırma'dır. Öğrencilerin hem duygu ve düşünce ufuklarını geliştirmek hem de kelime hazinelerini zenginleştirmek için bolca kitap okumaları gerekmektedir. Bunun için başta MEB'in ilköğretim öğrencilerine yönelik belirlediği 100 temel eser olmak üzere öğrencilere sistemli bir şekilde kitap okutulabilir.

Öğrencilerin yazmaya karşı motivasyonlarını artırmak için genel seçme sınavlarında kompozisyon çalışmaları da yaptırılabilir. Yine okulda özellikle okul idaresi ve Türkçe öğretmenleri tarafından iyi bir yazma ortamı da oluşturulabilir. Yapılacak kompozisyon yarışmaları ve çıkarılacak okul gazete ve dergileri bunu sağlayabilir. Yazılı anlatım konusunda başarılı olan öğrencilerin ödüllendirilmesi, öğrencilerin ilgisini bu konuya çekebilir.

Değerlendirmenin yazılı anlatımdaki olumlu katkısı düşünülerek her öğrencinin yazılı anlatım çalışması en az birkaç defa değerlendirmeye tabi tutulmalı, öğrencilere yaptığı hatalar gösterilmelidir.

Yazma öncesi aşırı kaygı ve başaramama korkusu öğrencilerin yazma becerilerini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu yüzden, öğrencilerin çalışmalarındaki olumlu tarafların ön plana çıkarılmasıyla onların korkuları giderilebilir.

Ayrıca, bütün temel yazma becerileri için öğrencilere daha çok el yazısı, imla, dil bilgisi, noktalama, başlık ve cümle yazma konularında öğretim yapılabilir ve yazma uygulaması için öğrencilere fazladan zaman verilebilir (Fink-Chorzempa vd., 2005).

KAYNAKÇA

- Ağca, H. (2003). Yazılı Anlatım, Ankara: Gündüz
- Arıcı, A. F. (2005). İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Okuma Durumları: Beceri-İlgi-Alışkanlık-Eğilim Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Basılmamış Doktora Tezi, Erzurum
- Akyol, H. (2006). Türkçe Öğretim Yöntemleri, Ankara: Kök
- Bölükbaş, F. (2006). “Öğrencilerin Okuma ve Yazmaya Yönelik Tutumlarının Bazı Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi”, Çağdaş Eğitim, 333: 32-39
- Brillant, J. J. (2005). “Writing as an Act of Courage: The Inner Experience of Development Writers”, Community College Journal of Research and Practice, 29: 505-516
- Cemiloğlu, M. (2001). Dil Bilimi Açısından Türkçe Yazılı Anlatım ve Anlatım Teknikleri Öğretimi. İstanbul: Alfa
- Çocuk Vakfı. (2006). Türkiye’nin Okuma Alışkanlığı Karnesi, İstanbul: Çocuk Vakfı
- Demirel, Ö. ve Şahinel, M. (2006). Türkçe Öğretimi, Ankara: Pegema
- DA. (2006). “Writing Scores Dawn”, District Administration, 42: 13-13.
- Graham, S. ve Perin, D. (2007). Writing Next: Effective Strategies to Improve Writing of Adolescents in Middle and High Schools- A Report to Carnegie Corporation of New York, Washington, DC: Alliance for Excellent Education
- Hawkins, J. (2006). “Think Before You Write”, Educational Leadership, 64: 63-66
- Dumaine, D. (2004). “Leadership in Writing”, T+D, 58: 52-54
- Fink-Chorzempa, B., Graham, S., Harris, K. R. (2005). “What Can I Do to Help Young Children Who Struggle With Writing?”, Teaching Exceptional Children, 37: 64-66
- Gül, P. (2007). “İlköğretim Öğrencilerinin Yazılı Anlatım Becerilerinin Geliştirilmesi”, İlköğretmen, 5: 28-29
- Hansen, J. (1996). “Evaluation: The Center of Writing Instruction”, The Reading Teacher, 50: 188-195
- Kaplan, M. (1999). Kültür ve Dil, İstanbul: Dergâh
- Kavcar, C., Oğuzkan, F., Aksoy, Ö. (2004). Yazılı ve Sözlü Anlatım, Ankara: Anı

- Lam, S. ve Law, Y. (2007). "The Roles of Instructional Practices and Motivation in Writing Performance", The Journal of Experimental Education, 75: 145-164
- MEB. (2006). İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı ve Kılavuzu (6, 7, 8. Sınıflar). Ankara: Millî Eğitim Bakanlığı
- MEB. (2005). İlköğretim Türkçe Dersi Öğretim Programı ve Kılavuzu (1-5. Sınıflar). Ankara: Millî Eğitim Bakanlığı
- Mullis, I. V., Martin, M. O., Gonzales, E. J., Kennedy, A. N. (2003). PIRLS 2001 International Report. Boston: International Study Center
- NCW. (2006). "Writing and School Reform", Report of The National Commission on Writing, Washington. D.C.: College Board
- NWP. (2007). "2007 Survey: Learning to Write", The National Writing Procect, Washington. D.C. Belden Russonello & Steward
- Özbay, M. (2000). İlköğretim Okulu Öğrencilerinin Yazılı Anlatım Becerileri (Alan Araştırması), Ankara: Bizim Büro
- Santangelo, T., Karen, R. H., Graham, S. (2007). "Self-Regulated Strategy Development: A Validated Model to Support Students Who Struggle with Writing", Learning Disabilities: A Contemporary Journal, 5: 1-20
- Smith, C. B. (1999). Improving Your Child's Writing Skills, Family Learning Association
- Toth, M. D., Nancy, N. R., Bety, G. G. (1990). World of Language, New Jersey: Silver Burdett & Ginn.
- Woodborn, D. N. (2005). "Improve Your Writing This Summer", Writing, 27: 31-31
- Worth-Baker, M. (2004). "Plan to Write", Teaching PreK-8, 35: 64-64

